ŠKOLNÍ BLOG 68 .COM ENĎÁK

GEMMA 2018 - ANEB, CO Z NÁS JEDNOU BUDE?
zpráva z přehlídky středních škol
ČTĚTE NA STRANĚ 1

JAK MALUJE PODZIM
úvaha na téma podzim
ČTĚTE NA STRANĚ 2

Slovo úvodem

foto: https://kreslenyvtip.cz/jan-felger/5516

Milí čtenáři,

od příštího vydání chceme zavést rubriku *Proč to dělám?* , v níž bychom vás chtěli seznamovat s koníčky našich žáků a hlavně s motivy, jež je vedou k tomu, aby tyto činnosti vykonávali pravidelně. Spoustu kroužků a volnočasových aktivit určitě znáte, ale věříme, že objevíte také činnosti neobvyklé, a možná pro vás některé budou i inspirací.

VÝZVA

Pokud nás i vy chcete se svým koníčkem seznámit, pište na e-mail: smidova@zsko68nj.cz

Bílý tesák

6. listopadu jsme šli do divadla na Bílého Tesáka. Vlka, jehož matka se jednou nevrátila z lovu. Cítil její vůni a viděl stopy ve sněhu. Když ji našel, byla mrtvá. Tesák u ní chvíli zůstal, pak ji naposledy olízl, zavyl a šel. Měl hlad a zkoušel lovit. Nejdříve žížalu, ta mu nechutnala, myš mu utekla, z ptáka bylo jen hodně peří. Pak si ho odvedl Indián. Měl ale už čtyři psy a s těmi se Tesák neměl v lásce. S jedním se začal rvát. Ve rvačce zvítězil a psa zabil. Indián chtěl Tesáka zastřelit, ale objevil se obchodník a koupil ho. Jen proto, že ho chtěl využít k psím zápasům. Tesák vyhrál čtyři zápasy, ale jeden pes byl silnější a málem ho zabil. Naštěstí se tam objevil muž, který za něho zaplatil, ošetřil ho, vykoupal a dal mu najíst. Tesák věděl, že tohle není jeho život. Muž ho zavedl do lesa, tam byl Tesák šťastný.
Hra byla vyprávěna z pohledu psa, byla to originální kombinace projekce s činohrou.

autor článku:
KAROLÍNA VRÁNOVÁ

GEMMA 2018 - aneb, co z nás jednou bude?

Dne 24. - 25. 10. 2018 se uskutečnila přehlídka středních škol s nabídkou oborů vzdělání s maturitní zkouškou a oborů vzdělání s výučním listem, nazývaná jako Gemma. Tato přehlídka se konala v sále firmy Varroc Lightning Systems v Novém Jičíně. Mohli jsme zde vidět mnoho středních škol, o kterých nám zástupci dané školy vždy pověděli zajímavosti o škole, průběh vyučování, kurzy, praxe a také mnoho užitečného o přijímacím řízení. Tato akce nám také mohla velice pomoct v zorientování se v nabídce škol a v hledání té správné střední školy, na kterou bychom se rádi po ukončení 9. třídy vydali. K vidění bylo mnoho různých škol s různými obory. Našli jsme zde například SŠ cestovního ruchu, hotelovou SŠ, SŠ veterinární, ekonomické lyceum a obchodní akademii, různá gymnázia a mnoho dalších. Určitě každý si zde mohl najít obor, o který se zajímá, a rád by ho v budoucnu studoval. Myslím, že takové akce jsou velice užitečné a určitě je doporučuji všem při vybírání správné střední školy.

Nikola Stavjařová, Lucie Kadlčíková

Mezi námi - HASIČI

ilustrace: Tomáš Marcalík

foto: Hana Šmídová

foto: Hana Šmídová

V říjnu a v listopadu nás několikrát poctili svou návštěvou hasiči. V přednášce jsme se dozvěděli co dělat, když hoří. Předvedli nám názornou scénu, u které jsme je my měli navigovat. Hasiči si z toho dělali srandu, takže jsme se pobavili.
Potom jsme se dostali jsme k druhé části přednášky, ve které jsme se bavili o spáleninách, o jejich stupních, o tom jak se můžeme spálit a jak se zachovat. Pak nám dávali otázky, kdo znal správnou odpověď, dostal sladkost.
Abychom si mohli i vyzkoušet praktickou ukázku s hasičskou hadicí, hasicím přístrojem a fixační vakuovou matrací, přijeli k nám také dobrovolní hasiči z Hodslavic.
Ve skupinách jsme si mohli zkusit proudnicí sestřelit plastové lahve naplněné vodou, napumpovat vodu do hadice, tak abychom aspoň trochu pokropili trávu. Na vakuovou matraci jsme nakonec uložili paní ředitelku a řádně ji zafixovali. Myslím, že by v naší péči přežila. Taková praktická ukázka nás moc bavila.

autor článku:
EMA OLAJOŠOVÁ
třída 6.B.

Halloweenská diskotéka

foto: Iveta Žemličková

foto: Iveta Žemličková

Také v letošním roce jsme nemohli zapomenout na už tradiční Halloweenskou diskotéku. Připadla na pátek 16. 11. a všichni jsme se na ni moc těšili. Zájem o účast byl tak obrovský, že jsme plakátky museli stáhnout 14 dříve, abychom nemuseli odmítat další zájemce. Ve větším počtu bychom se prostě do jídelny nevešli. Sešlo se nás přes 60.

JAK MALUJE PODZIM ...

foto: ilustrační foto

Slovy klasika by se dalo říci: Winter is coming. Ale než opravdu přijde, zkusme se ještě nad řádky úvahy žákyně deváté třídy na chvíli zasnít a zavzpomínat na dny nedávno minulé a krásně barevné...

Nastal podzim. Někteří tohle období nenávidí, jiní ho mají rádi. Někteří si stěžují na zimu a brzkou tmu, ale básníci píšou, jak je podzim kouzelný. Listí se zbarvuje a zkrášluje lidem cesty, je to jako kdybyste vzali pestrobarevné pastelky a nabarvili celý svět. A ten by byl najednou hezký a ne tak moc smutný. Krásný je déšť, když usínáš, a ke spánku tě kolébá orchestr dešťových kapek bubnujících na okno. I obyčejná mlha je svým způsobem neobyčejná, vypadá jak velký polštářek. To bych pak nejradši prospala celý podzim. Lidé často vidí jen to negativní, ale zkusili si někdy večer sednout na střechu a pozorovat červánky? Milý podzime, nejsi vůbec obyčejný, já v tobě vidím KOUZELNO. Takhle to mají básníci s podzimem.

autor si nepřeje být uveden

Geoprocházka 2

foto: Mahu Chalupová

foto: Mahu Chalupová

V pátek 9.11. nás paní učitelka Konvičková vytáhla opět na geoprocházku. Tentokrát jsme jeli do Hostašovic k pramenům Zrzávky, které mají velmi neobvyklou vlastnost, a to, že je v jednom je obsaženo železo a v druhém síra. Oba jsou samozřejmě pitné. Cestou k muničním skladům jsme zažili spoustu neobvyklého. Museli jsme například přeskakovat obrovskou rozbouřenou říčku, která měla ani ne metr na šířku, pak jsme potkali obrovskou třímetrovou propast, přes kterou jsme museli přejít přes kmen stromu, což se u některých neobešlo bez pádu. Nakonec jsme se k muničákům přece jen dostali. Konečně! Po tom, co nám řekla paní učitelka o zabezpečení tohoto skladu, jsme opustili plán vloupání a šli jsme dál. Cestou jsme se stavili podívat na harvestor, což je stroj, který těží stromy. Byl obří. Pak jsme se vydali přes vyprahlou pustinu a bažiny k malému obydlí na úplném vrchu. Byl to malý kamenný domek, kde jsme si mohli dát pauzu, udělat pár fotek a pokochat se výhledem. A pak zase přes pustinu. Byl to náš pochod smrti. Všude křoviska, která nás chytala za nohy a odmítala nás pustit, všude klacky, které nám podjížděly pod nohama. Když jsme došli konečně na normální cestu, všichni jsme si oddychli. Opět děkujeme za zpestření pátečního odpoledne!

autor článku:
MAHU CHALUPOVÁ
třída 1.AG